

Nederlandse vrouwen hopen op tweede synode maar dan interreligieus (1996)

Trouw, ESMÃ¿ CHOHO - 27-07-1996

GMUNDEN - Een groot deel van de Nederlandse delegatie is boos over de berichtgeving van de Eerste Europese Vrouwensynode, onder andere in Trouw. Zij vinden de verslaglegging 'beledigend' en 'niet inhoudelijk'. Woordvoerster Sieth Delhaas relativeert echter de commotie. "Ja, natuurlijk zou ik het jammer vinden als mensen thuis denken: 'waar zijn die vrouwen toch mee bezig?' Maar eigenlijk kan me dat niks schelen. Mensen lezen toch alleen wat ze willen."

Gisteren vond de eerste persconferentie van het internationale comité plaats. Vertegenwoordigers uit Nederland, Oostenrijk, Roemenië en Tjechië evalueerden de week en formuleerden conclusies. Nederland meldde dat er 'hopelijk' een tweede Europese Vrouwensynode komt, maar dan "interreligieus en intercultureel". Oostenrijk sprak over het 'open proces' dat met vallen en opstaan plaatsvindt en Tjechië en Roemenië constateerden een economische en organisatorische achterstand: "Wij zijn nog bezig met dagelijks overleven."

Een zwarte Britse, uitgenodigd over haar ervaringen te spreken, zei de ondervertegenwoordiging van zwarte vrouwen te betreuren plus het feit dat daarvoor tijdens de openingsceremonie geen aandacht was.

Woww

Een landgenote van haar kon uit de brainstormsessie van internationale voorvechtsters voor priesterwijding van vrouwen het volgende melden: "Ik breng jullie Woww! (Womens Ordination World Wide). Wij zijn gekomen tot een netwerk met deze naam dat als doel heeft priesterwijding van vrouwen internationaal te stimuleren."

Wat vindt Sieth Delhaas van de conclusies van de persconferentie? Wat een eventuele tweede vrouwensynode betreft, geeft Delhaas de voorkeur aan het begrip intergelovig boven de term interreligieus. "Religieus is niet hetzelfde als gelovig. Dat wil ik even helder hebben. Vrouwen die niet religieus zijn kunnen heel goed geloven."

Vooraf de taal, "tot nog toe door mannen bepaald", is volgens haar een instrument om de toekomst te veranderen. Het veelgenoemde 'open proces' van de synode is ook een belangrijk instrument. "Bij veel conferenties zijn de resoluties al drie maanden van tevoren opgesteld en rondgestuurd. Wij proberen onze conferentie zo samen te stellen dat de vrouwen het gevoel en de zekerheid hebben dat wat zij zeggen ertoe doet."

Keiharde realiteit

De conclusie van Roemenië en Tjechië, over hun economische en organisatorische achterstand, is keihard maar een realiteit. Delhaas: "Ik bood een Oosteuropese vriendin een etentje aan, ze zei: 'Ja hoor. Jullie hebben meer geld dan ik. Kijk, dat vind ik nou een heel plezierige manier van confronteren. Het is niet eenzijdig, want zij geeft mij kennis over de positieve kanten van het socialisme die wij in het Westen ontkennen.'"

Op de conclusie van de vertegenwoordiging van zwarte vrouwen wil Delhaas niet ingaan: “Daar hebben we het nu wel genoeg over gehad.” Over het feit dat alle vrouwen op persoonlijke titel zijn gekomen en niet namens een organisatie, zegt Delhaas: “Het gaat erom jezelf te machtigen. Je hoeft niet afgevaardigd te zijn door een of andere club. Je persoonlijke verantwoordelijkheid erkennen en er iets mee doen, daar gaat het om.”